

Vašek: „Pan Suchý byl jeden z neúspěšnějších československých hokejistů všech dob, milovaný manžel, otec i dědeček. Bohužel letos v srpnu zemřel, ve věku 76 let. Následující úryvky jsou výtah z jeho posledního, bezmála dvouhodinového rozhovoru, který byl natočen v pohodlí jeho zahrady se skupinkou studentů Gymnázia Havlíčkův Brod.

9.26-9.41

Jsem byl dvakrát nejlepší obránce na MS a čtyřikrát ALL-stars, to byla vždycky nejlepší pětka, to hodnotili trenéři a vedení, úspěchů jsem měl hodně.

Někdo: „V roce 1969 reprezentoval Československo na mistrovství světa, kde pomohl k našemu vítězství nad SSSR. Když se vraceli domů, jejich fanoušci je vítali s otevřenými náručemi.“

8.34-9.22

To byla ta doba okupace, takže z toho měl člověk největší radost, pak když se přijelo domů, tak to vypadalo, jak když je fakt válka snad. Jsme bydleli v Jihlavě v paneláku, to bylo vověšený od přízemí až do 4. patra, kde jsem bydlel, na zdech jsme měli nápisy nákresy, zdravotice. Já tam bydlel s Holíkovým, ty bydleli pode mnou, to bylo úžasný, úžasná doba v ty době, co se týče tohohle. Jinak jako naše doba, to dobrý nebylo, ale tohleto, to člověk alespoň těm lidem udělal nějakou radost v té těžké době.

Někdo: „Na takový úspěch byl velmi pyšný. Na tomto mistrovství si pan Suchý a jeho další čtyři spoluhráči přelepili rudé hvězdy, které měli na svých dresech. Ptali jsme se ho, co je k jejich činu vedlo a jestli měli už dopředu obavy, co by pak mohlo následovat.“

17.33-18.07

Bylo nás pět, co jsme si to jako zalepili ty hvězdy, ne. Ale v té euforii, co byla v té době, tak nikdo z nás nepočítal, že bychom mohli být nějakým způsobem trestaní nebo tohleto, jsme si říkali hrajeme na MS porazíme Rusáky, zalepíme si hvězdy. Lidé to měli rádi, ale ty výše postavený ne, ty k tomu nebyli tak nakloněný...

Někdo: „Dál jsme se ptali pana Suchého, jestli je pak pustili hrát hokej do ciziny“

Pan Suchý ještě s Jiřím Holíkem měli šanci emigrovat a jít do NHL, ale oba odmítli

15.10- 15.43

Taky jsme mohli utéct, za námi s Jirkou Holíkovým do Německa do Esenu přijel šéf Detroitu Red Wings z Ameriky se vším všudy, letenky, smlouvy na peníze, všechno. Mohli jsme sednout k němu do auta, na letiště a hned vzlétnout, tak jsme s mladým Holíkem říkali hergot, peníze by byli dobrý, ale kdy za námi... On byl teda svobodnej, já byl ženatý a už jsem měl dva šrouby, tak jsem říkal tak Holas já nevím, já teda nejedu, on říkal já taky ne. 15.49-15.51 utéct jsme mohli, ale rodinu za vámi nikdo nepustil

Někdo: „Bylo nám ctí pana Suchého poznat. Byl to skvělý člověk.“